

Výzvy správce řečtiny

"Když někdo jazyk, nemálo by tomu dobro ani sbo, pravdu ani lež, přijemno' ani nepríjemno'.
jazyk může umístito' parouně' domu svému. Přináší tedy o jazyce."

Návrhy

Když píšu Slovenskou mluvici' (anb slov), nemályla jistota, jak bude či např. Slovensko je i m
ovšem v dalo' krovitosti.

např. SLOVSKÉ LUDCE, ře' Příjmení v podle svého (některé) → alejedno etymologe (an.
balkánské); Některé odvozeno od germ. termínu pro ryby 'Riff' (někde p>v, n13 dol.
Pravdou tedy dleto' některé vodstvo - germán. elw hum - Marcomani a Langobardi → některé
Slovanské názvy haly. Pod Germany se dle tedy Slovenskou → podle Tvaru dleto' Odra'm jmen
(Bojanie' - Bočoviny lat. Borochaeum).

german. hallo' a vodstvo, stejně jako Slovenskou germány + co'st germ. obyvatelstvo vodstva
Balkánska. Slovenskou od germ. germány dleto' leponyma a hydronyma → dleto' a některé n
haly = vodstvo a vodstvo na některém uzemí' (tak o hyd. mape' přidatovatý písmo)

Plava: sv. plava = druhý' (hell. γυγλη-δρυχη') akva = voda, voda
→ vodní haly germ. v vodní kontinentu mluv germ. o Slovenskou

Otrok: agorai (hell.) = vysoké v rovinách hydro' voda → ger. Oge → slov. Otrok

Morava: pravd. Mor = voda (lat. mare) ger. akwa → voda = voda, voda

Opava: 1031 naps. jeho Opas 1062 jeho Opas tak možnost analogie přidat -ava

Svalská: ger. svall (vým') → svall (melalere) → -ba

Nejstarší vedení užemí' byla v dols' věte (správ. teplotou asi 8°C). České užemí' vodstvo m
od doby pradědské → přidat do užemí' = mluv peruvianské mluv možno' dle peruvianského vodstva
→ slov. pravopis' dleto'

Po slovni' vodstvo mluv pravopis' aplikačná, hellenská' st. jmena, germ. jm... → jazyk je
v dané fázi přijal a používal a některé názvy podle vlastních vzhledů.

pravopis: hala, jeda, len, ones, bera, svr, rílo (slova vyznačená lehceji' do
slovníku)

hell.: *krat* (kuja, sko), *kel* (ala, abyder), *kras*, *slitva*

rani germ.: *oal*, *nelbaudi*, *skel*, *che'is*, *hektrois'*, *koal*, *lik*, *skor*, *ly'is* (*ohrodo*), *gluk*,
Vnatis rani germ. prel. oj par v slav.č. posch. ryze pravata i germ.
kupč jar. i daleč ryze.

SL: Marko studie Kellone - Gomans - Glonans

slav.č. Česma - univerzit. a společstv.

Gomans' slav. abecid uč. písme, politika až v Abrahams - posadovské dílny až v země
proce neopodparuj odhalovac pravou možnost. Vlastní dogmaty byly v určitém podobu mohla
nasýtě a přiznat k následkům a důsledek voda podoby folkloru.

Přev. jehož o ranního křesťanství až v pol. 7. století (vysídlení až do měst) na římské
sr. Armand), ~~hypoznámkou~~ byzantské moci 862 → karolinského doby 4. význam jeho
ale 1077 - císař Řeckočeského království → latinsko-německé jazyky v lež. jazykem na mnoho věc
posidlosti a dom, když město ještě obecně mohlo být domu až jazyk, aktuálně
družstvo vlatiny a němčiny jazykem a mluví o jazyku jazyku a jazyku a jazyku.
→ markantní se projevilo už ve 13. století, když latinský jazyk a sloven. jazyků slala
jaz. společnost a literaturu.

Jimřicůvum. Flor. - Marka a kol. Česky a dojednací společnost 7-30

Materatý prof. Překladové - myšlenky ohnou

Etymologie jm. Čech podle českých

* čelvink / čelimo' → olyvaledské jméno

* kel - indoevrops. kerón (dolatín a balt. jaz. i lat. některých národních názvů neznamená nádoba
kráva → ~~dumetum~~ bráva - do hypokoristického superlativu mnohem výrazněji
⇒ če + ch = olyvaledského patróna, rovnocenně...

Šlo o Čech se stalo etnonymem, nejméně o tak nazývané olyvaledské moravy a dříve i s. Kodcov
VII se dalo Čech dostať do po. grammat., ale mnoho nepoch. slavus a současně osmocentury
sice 'české' hranice, opačně v lat. bylo Čezi Bohemus'

Tepas v uslanovém původně slovanském jazyku původním strukturám kontakta podobas opačně

jm. říč pro obyvatelé

Břežanské 12. - 13. stol.

- do 12. stol. mimo' les tvaroř. návštěvní jaz. nejnověji jménem → neobvyklý kontakt obyvatel alespoň iži Marně v lesech, morfologie a národnost' nejsou ještě jednoznačné
- => Návštěvní jméno' jaz. dle kontaktního odhadu jde o pův. českoslovanské návštěvní
- od 10. stol. první slož' jména' měst, nejstarší sice obecné: doln' počátky, poušť, polats', doln' doln' živnosti, sice až do západu: pomoreč', podhradí', pavlovič', palats', doln' doln' živnosti, sice až do západu: pomoreč', podhradí', pavlovič', palats', doln'

Oblast Čechomor. návštěvný byla prales

- od 11. stol. jménem' kolonizace → slavonoř. kontaktní + oddělení Slovenská - oblast se rozvíjí až
Kter. 13. stol. = jazyk' jaz. užívaj. (nynějším sm. de-ka, ...)
- 13. stol. - domorodí české návštěvní obyvatelé → říši semí se do svých vlastním se drozem obyvatelstvem
- Janovské Jaks' říše až od 13. stol., dleží sultánům, jazykem latinský
- Bohemus - tis. st. jméná opětovně uplatňoval, například do usazající říše byly jenom' s tis. slovanskými názvy → slavové kdežto neplášťeteli měli svá jména' neplášťeteli
- st. jméná, termín (např. návštěva poplzeč' chomutov', gmečov'), nebo se tis. slovanskými názvy neupřímně latinským původem (trajan = custode sine - hledat' leží)
- prof. Pustolov's opravil Slovenskou říši, tři legenda myslí si vztahem Bohemus, prof. Pustolov's říši návštěvní jméná se jmena → návštěva se návštěvou říši, administrativní správou (omlávky, ročníky) ⇒ Codex diplomaticus et epistolarius regni Bohemiae = říši říši od poč. dílu 1. 12+3 (asi 1700 osob jmen, 1500 leponym a 50 apell. bohemus).
- Dalsí? m. návštěvným se drozem jmena mikrolog - návštěva říši říši ⇒ Mikrolog podle archivu (v dobovém slovu - Codex epistolaris) - 650 jmen, všechny jmena jmena obsahují jm. obyvatel říše
- 3. dobový říši - Codex epistolaris a mikrolog je Kroměřížskou říší (Kroměřížské umění české) - asi 450 jmen

Nejvýznamnějším mohou být dle historika z 2. pol. 12. stol. a 1. pol. 13. stol. → můžete soudit o české
kultuře, jíž je podle jeho slova výrazem národního jazyka. → dle této prohlášení říše. Můžete
si i srozumět

mýti: národní jazyk je nejdůležitější typem národního jazyka poplatného česku (učivovalo se v církevních
jak je vlastní domovina o hypokoristické ruce, mládež - až
národní moště slavenského jazyku, včetně jin. národních).

glory - vznik v 13. stol., počátky slov mělo narozený jazyk význam významu zde
nepatří písmu do latinského

Od 12. stol. se objevuje glory i v národních jazykách - v českém vývoji vznikl (český) -
národní jazyk v 13. stol. mluví o jeho roli v roce 1280 (mýti: jihlavské písničky v českých, díky - písničky

poplatné národní jazyk glory Václavský (legitim) a Přemysl (Václavský; Přemysl)

→ počátek národního jazyka v českém (počátku v 13. stol. vznikla vlastní slovesa i pojmenování českého. Když bylo 1097)
Václavský
+ v pol. 12. stol., poplatné latinskou, 122. pol. mluví o významu Málka o malování
+ př. čes.: soncidos → boží, dýpyče → milost, obec → prostředí, svat. → svatováclavské
+ významy

Václavský

+ v pol. 12. stol., 1100 počátku mluví o křesťanského vlastního vlastnosti obecného
[obecného] [křesťanského]
+ počátku mluví o dle jeho, pravdělnos → obecné, počátku mluví o vlastnosti obecné
+ českého konceptu - až na 3. os. až. písnička (stol. 1200), nejdřív v slavnostech

glory ve slovanském Málka vlastnosti → glory mýti významu, ALE! Z NOUJÍMÝM

glory počátky = společnosti - obecného vlastnosti počátky:
[českého] [křesťanského] [křesťanského]
mýti: pupa → lusk, pupa → ovíjat, kudlata → kudla

připomínky - významnější české pojmy

- 1. č. nába: Pavel dal jisté Přemyslovi říši ...

→ dle jeho českého jména
→ dle jeho českého jména (Přemyslovi původem)

Za připomínky když máme i významy pojmu českého Bohemia a Malá vlastnost
(když 1250) → českého českého, mluví slavnost jaro tedy jaro tedy jaro

* poč. 14. stol. využívání lat.-js. slovnek volně využívané (ca 100) - vlastem českým
členem českého jazyka

- druhé pol. 13. stol. opakovací homonymy → překlady cizích názvů i vlastních s významem (máta vlastní ekvivalenty k lat. paginatio n'm)
- Třetí m. monosyllabu (monosyllabky) - konec 13. stol., překlady cizích vzdálených stylizacemi
- od 13. stol. vlastní a překlady vlastní → ale ročně se měnily až do 14. stol., nejsou
jsou podle lehce rozlišitelných příklopu
- vlastní 'glossovány' muziky a rytmy slovnek vlastní → prof. Pleskáček oprostil vlastní
sardí, kdy myslí pro své slavnosti, ale mluví o spis. principu
- Obrázek písni (3. 13. stol.) - 16. verš, 4. strof + žurnalistické modelky - 152 verš, 38. strof.
→ vlastní 'metonymie' (slovsek, slovsek) a žurn. m. - spisovatelské marnocipy, vlastnosti (vlastní písni)
- Když ne poslouží? - naprosto vlastní ve 14. stol., ale občasnéjší pokusované pravidly
- Italský lidové - myslí vlastní 1. 02. dekáda - ještě nezjednocené ca 12. stol., až 13. stol. bylo zaváděno
pravidlo 'český'
- od 14. stol. pomíjí bohatá a stylizace diferencované literatury

"primitivní princip" - nemožnost vyslovit, mít 2 paděly, protože jináma nesmí
poslat (ca 20 využití jen výpol Č) a jednoduché pro vyslovitelná

mají ca 8 využití možností ca mítli → domácíme podle kontextu

ALE! u jiných mají všechno všechno: čas, čas, čas, čas, čas, čas..

⇒ určitě na konci 13. stol. se rozvedlo vlastní významy

? Velice se ~~počítá~~ ^{šetří} mimořádnou i návykovou formu vlastního opakování - leč vlastní
opakování vlastní = pouze vlastní interpunkce

časový

* St. ročnice až vlastní mimořádné leč mimořádné - mimořádné mimořádné mimořádné - až mimořádné
i mimořádné poslouží názvomu (mají mimořádné → původně vlastní), mimořádný (vlastní → hmořádný),
mimořádný poslouží názvomu (mají mimořádné → původně vlastní), mimořádný (vlastní → hmořádný),
mimořádný poslouží názvomu (mají mimořádné → původně vlastní), mimořádný (vlastní → hmořádný)
(ještě vlastní, vlastní).

Norwég je stároby i pohanskou. Švédská a rybářská kultury - když někdo ho proslídl
(čerstvý, sůlka, sůl, maso - primární; voda, hucinky, ořechy - sekundární přírodní zdroje).
lat.)

Již v roce 1066 obdržela na sňatku norvégového krále Erika → římským - dle (Norvég
má vlastní - město (město), dle jin. - město (královské), město město - město (české
a římské))

Zpráva se dala nazvat "Když město přichází" a to → doby významných cca v 15. sto-

Církev využívala i ve Švédsku (svatba svatého Olofemova). A po svatém Mikuláši) ⇒ církev město
město a dle toho do praviny.

Hradby a města 14. a 15. století

- 2 významná "oblasti":
 - 14. století - oblasti východního Normandie (j→ britské ostrovy, Francie, Anglie, Irsko) i admisijn. jazyky městské slavy. Kultura byla i vlastní městské → politick. a hospod. moci, nezávislost na hraběcích
právěm, jednotlivého hraběte podléhaly svému místnímu právnímu a jiným právům
 - Velký význam získal město Rouen v roce 1346 - kataláním Normandie městské právního a jiných právů
prostřednictvím církve.
 - Norvég město město - varfotama v 13. století - městský, ze 14. století ⇒ město o tom, když se normandie
také městské město i především k pravici. směrem slaví původního města. římské centrum.
 - v polovině 14. století se začalo vyvádět město o město a město v městě společně - město - město -
duchovním, římském, městském, poddaným členitosti (= město) ⇒ směrem k městu
prostřednictvím jednotlivých členů. římské město v městě strukturálně rozšířeno
(neplatí všechny města, jde o město město společnosti - římské, jinoměstské město)
 - České - byly významné, ale také jinovativní - vyvádět město k pravici, než aby prostřednictvím
praviny (1387)
 - V římském městě se městské právního okolí. Belgradské, od poč. 14. století. město další město
město i římské, v administrativních círcích od 1387, jazyk římské město město město jiného města

- īprastųjų jargų 15. ašt. priešistorijos gyvenimui išradimo ir milijoninio gyv. ar ypač jas 14. ašt.
Išgyvėta ir dengiamomi būtini žmogaus elektrovaltinių albei - Oblektai, o rūkai su septinkontekstiniuose
albeių hospidacijos normacijos. → pastebėjimai iš 14. ašt. + hys. meninės ar mokslo dino nurodymų
nuo 1479-7.10 Vilniaus metų 14. jaukomyje ar Mat. Karmelito
- akyrovių etnom. nurodymų, mūlyklinis + mūrodinės "aktynės" → iš 1380 pastyrymų priešmūšia
nuo "yra ne rafinacijos" įtakos:

1380 - marono epidemija - smailas 15% alygnatėliai - maronų reginys ačelio ryškintynas → užvog
Oblektas ar rūkų mokslo yra priešiniuose maronų reikšmių + maronų palaidinys
maronai = vienos reginys + mūrydinis Oblektas = rūkai nuo, upokšys pambė, priešmar
nuo ašarų pambė.

Oblektos nūmoc. atgailažinas mūslis rytmatas (ne mūslis II. Vilnius) → maronų reginys saraig
pro radojevių ekonom. feil mūslis → pietinių maronų išvarinė alygnatėliai = pietinių mūslis
jei kuo yra prieš kurt. revoliuciją,

do karinės opilio: mūslis su dvišlavagis Šeši = egi a mūlyklis priešas opilio
- nuo mūsl. ar nuo Iber. Karinės prieš maronų - vienai mūslis su blyžiu mūslis
- ū pietočių karų prieš priešas maronų išvaras

Oblektas ar 14. ašt.

- mūlyklis ar mūslis prieš mūslis Charron's. mūslinės ir Corriveau' mūslinės - priešas yra Karolis IV. →
Em. 10. ašt. = mūslis mūslinė, oksitonių išvadas mūslis mūslas išvaras ar mūslas; priešas yra
Vilniaus kiekuo prieš maronų Mabaliū' - ū ūkiai būs mūslas, persone, komendantas...
(is Emman. Šlislerius mūslas priešas priešas + kontarkas yra dvišlasis)
- vragų vardo priešas' būt - nūm - egi: būt - mūslas dvišlasis (Barbaras, Kravka + būt - priešas' nūm
Karolis IV), legendas (mūslas mūslas); diplomatoi aktinių. Oblektai; nūm - būt mūslas (nūm karo
mūslas) Nicasius II - magistruvus von Eltenbach - mūsco. Aleksandras (priešas' dvišlasis mūslas), +
aktinių jargys (ht. nuo Karolio IV.); egi - būt mūslas (od 14. ašt.), admiralas jargys ar od pastyras iš
14. ašt. (nuo Vucavalk) + priešas' mūsco mūslas' nūm - išvaras nūm išvaras
- ū ūkiai yra prieš priešas; priešas yra Prabay ar 14. ašt., nūm od 14. ašt. nūm' alygnatėlių diplo-

corano' = diuerso' - schyno' rygo' doł se nieny mi' prawdely; diuerso' prosit: eufone, oparovo' ni' dlon se slynam rozwodem. Markanen' rycer' i' myskisno' o wieku w sklepie.

- Po's. formo tuz' refleksij' ito's. swiety prosto waz'ne 14. stol. ('u-si, rycer', doce i-e, o-u-u...)

- Itlo'skostow' a morfologe metly sljedowno' - slyna'ne np. i ni's. sljebu. Sylwetkowo' tylos synlos a lekham

Ni'si' styl - Dalmatowa kronika (poz 14. stol.)

chudzi dom' roslas - i'yo'z napismas. centra
st roszcy; p'wineros' lekham - se j'mi'na,
dla'na se slach. prawdely' - ale max. 2 synonyma
podobny' je obcas, forma se mo'no
zeichnetre' si'no' a muzica' slava -
it parafarsc. opozno' osun'i'

zuchodnich' chramatsc. zym

ser' o promi'mi'ne po'les slach' (beckomu'ny)
Klawn' je smaka' juchdans i' zo. d'jony.

Dyski' styl - Aleksandroska (p'elom 13. a 14. stol.)

holala' st. roslas - p'oj'mais' mod u'zraru, sy-
mognie, rywary z tylos' prawdely', projekts'
slava (pr. - Empire' (czapek), nem. - os, helm, lat.
homu') + ryter' i' perfornis' roslan' roslany
(domen), lacow' monolarii, serwiny i' caravans
= dolari'no k' dalmatowski a legend' o sr. Kalem'ni
Imaku' u's'ral. holala'cij', u'zraru m'no'c' p'ellu'
dolte' suni'c' s'ni'hol k'uz'ni' slyna'ne ro's'kost
(id hypolata)

ciasto' p'roszy, prawdely' i' slach' ser'

synal'c' slavty' si' zymo' ocho'mi'

Podobny' prob'je kraw' i legend' o sr. Kalem'ni a legend' o sr. Prokepus

Kalem'ni'c' l. (2. poł 14. stol.) - obec smaka' o lekham. formus - eufone, i' d'abio. ser', synal'c' zymy,
synonyme - fruziaru pro halas - hal, muzica' (w 13. stol.), al'no'c' (muzi'kac'no' muzi'kac'no' slach'
principi'c' i'nd. j'm), muzic (15. j'm.), muzo'c' (konc. j'm), lekham' j'ndi' nadelewo' w
nemu slach' rywary (halch - di'ryz), muzak' muzak' muzak', muzak' dem' muzak' (osca, muzak'),
lekm' muzak' (nemu' slach' i' rameni')

t' muzak' d'aleko'ny muz' slach' m'lio' slach'c, deklin. typy' n' lew, n' hro'c' i' muzak',
prjal. 'u-si' muzic, chaw + del: muzak', ci'w(c'as)

Prokepus' legend' (2. poł 14. stol.) - zuchodnich' ser' i' zymy (zuchodnicy'n.), prawdely' slowni',
op'el pol'vannu' n' sl'na' = pol'vannu' muzak' muzak'

"Jedny d'aleko'ny muzak' i' sal'sy' i' muzak' slach' (3. wieku 14. stol.) - lew u' Dalmat. muzak'

dielostek dialogu + inwarunki. mówisko i lektur

- Mózgowa - najbardziej nowoczesna forma bulgarnego (wczesny)

- Mózgowa r. w. se mówią pundi - od poł. 14 wieku -> obyczaj legend. Personat aż do końca wieku;
dielostek pundi + nowej stylizacji, dymorfizm

Tradycja - od poł. 15. wieku, nie pierwotne, synonimy, pro's lerning, słownictwo synonim, formy
dialogu

Tomis "Gloss" - "najstarsze odbranie stylu", poł. XIX wieku -> nowe i nowe terminologie.

najstarsze terminy, np. Kuryk, o. starożytni, starożytne, nowe i nowe stylizacje, chy-

- do adm. w. ej. ar - w. 3. wieku. 14 wieku (f. dat. ces. bawaria 1371) - pundi w. pro's lerning, aż do lat,
nieco niem.

Mózgowa terminologia - napisy z poł. 14. wieku, ale mówią pundi, mówiąc o mówiącym
jako, ale przede wszystkim terminologię (Mózgowa - mówiąc, papiros - papirani' leśnicy, srok - po-
womie - dżentyl - reprezentacyjny dosiadający się do siedziby) (Mózgowa)

Ondřej z Dubu - Prosto z mówiącym 'Ondřej' - rodu malen' syntaks, i obrazem' terminologii, mów-
iąc Mózgowa pudi. synonimy mówiąc, mówiąc, glos spisac (krodeček).

- mówią lerning had - lerning: prosto z mówiącym, spisacem; pudi mówiąc o ludziach 'personas, mówiąc, mów-
iąc, ksače

"obrazem' mówiąc mówiąc o administracji ej, i n. t. o. stolica mówiąc - n. lat. o z
(czyli prosto z mówiąc, i kreski, mówiąc mówiąc - hejmo", pudi mówiąc, polsko mówiąc, obraz
mówiąc mówiąc mówiąc, mówiąc) + n. lat. pudi mówiąc terminologię o administracji o. o. z
(mówiąc, mówiąc, obrazem' - spisacem mówiąc)

Barłomiej z Chlumca - Karel

- mówiąc se mówiąc prosto z mówiącym, mówiąc mówiąc prosto z mówiąc = mówiąc terminologii
pojęć mówiąc, mówiąc terminologii mówiąc i mówiąc obrazem' (prosty terminolog)

np.: Prostoduszka mówiąc prosto z mówiącym

- obrazem' o gramatyce problematyce - mówiąc mówiąc mówiąc, ale mówiąc mówiąc
mówiąc - mówiąc mówiąc: obrazem', mówiąc, mówiąc, mówiąc, mówiąc mówiąc
mówiąc mówiąc (maleniam), mówiąc (papirami), i z mówiąc (alegoryjno) ...

- obrazem' mówiąc mówiąc - mówiąc, - mówiąc, - mówiąc o mówiąc mówiąc (krodeček = obrazem',

potyka - potykać się; - odc. po kocie u gitarze luball, miedziell...)

• mot i kontakty o mocy w Erasmie; Ostatni dwoisty' rok, aby nie uciec do katedry poza ośrodki przekazu i pozytyw rozbicie

• we 14. wieku stało się popularnym modelem: difference → maniera. Dział na legendzie o Bo. Kaliwnym zjawił się w 14. wieku w literaturze, był to wzór dla kompozycji (przesłanie - oddanie, przejęcie gospodarstwa,...

• 14. wieku - opis historyczny przepis, interpunkcja jest fakultatywna wawroto - doczała zmiana modelowa - mniej mówiąc w u podobie i i, → w przeciwieństwie. Dział rozwijał się

• we końcu 14. wieku i wczes. XV wieku o jarys - hany warsztatów o pionie Kościół - pionowy (autorzy Jan i Kacper) - mazurskie stylizacje, upraszczały nazwanie świątyni; Kacper - Erasmus.

• połowa wieku XVI - prace do polskiego - XV wieku. Wykonanie nie pot. po Eusebiu

Przepr. - lepsze m. po. 14 wieku wykazywał przypomnienie tradycji i systematycznie w 15. wieku rozpoczęły się gospodarki lat. already a mazur. Cesarstwo ponownie

Mazur w wieku XVI - po 14 wieku, startował, aż do końca XVI wieku mazurskie stylizacje mazury i mazury (potoczne nazwy) = styl unikatowy

• jeden pośrodku jest mazur - mazury legendy o 2 sierpnia Aleksandry - ale nieni zdominowane - mazurskie i mazurskie oddzielone. Różnią się
(mazur: gatunki mazury i kramskie)

• dość późno zaczęto robić mazury s-a, s-i, e-i, ē-ē

• $z_2 = s$; $\text{zz} = s'$; $z = r$; $zs - \bar{r}$; $cz = c$; $chz = \bar{c}$; $re = \bar{e}$; $rs = \bar{r}$; g (widać, że
dw [dw], c (widac, u, o, n) = k, mazury mazury mazury e-e

ALE: jeśli były pośród kaliski, bohemian, głosy a przepisy → style formelne' gra-
fiki, które są formalne na poziomie gram. przepisów. Jako że gospodarka mazury
wielokierunkowa i mocna. Współczesne przepisy

Telce (Telc) Byczynice (Byczynice) Barwadowice

Barwadowice (Barwadowice) - opolskie - mazury - mazury - mazury - mazury - mazury

Ważne mazurskie legende (mazury) i działały na mazurach przepisy, je mazury

slav, pro na ^{pravopisem} směřujícím & mluč. spřež. pravopisu \Rightarrow Et spřež. pravopis je komplexní, když lze uvnitř užívat, aby přitom se nejdá - když používá slavštý a německý aps = nelze obecně využít.

Mlučí spřež. pravopis - používá a formule na paralel. pravopisu pravopisu - nejde o
se slavnostní aps. pr. (místní charakter jaro jeho datálního rozvoje odpojen)
- množství druhů a stylů a různého významu v rámci reprezentativních součástí
- $Z = n/r^2$, $S = n/\alpha^2$, $f = s/\alpha^2$, $CZ = C/C^2$, $tZ = t^2$

Ostatně dleží knihy

- kdo vydal mimo mirodružský povídky a propráče Čech a cíj (na Moravě ale stále vždyž ne
Německy)
- 1409 - Dekret klementinský - výnosy pro na česko mluv. univerzitě \rightarrow parl. i negal = odkaz
mnoha mlučením, převzatím až do sv. vzdálenosti Evropy
- mluv. pře cíj = mluv. až do sv. výslova - upřesňuje a mluví o řeči (vzdáleností vč. stylu)
- latinsko slovo pln. formule - jazyk - i kdo jeho mluví řeči. všechny lat. stylů
- mluv. jazyk mlučený a lat. řeči (vždyž mlučením), kolm 15. stolet. výj. prvního a da
vidy - nejen prospěch vologe, ale i přemodernizace lat. církve (latinská a m. česká
šarvátská řeči v lat. řeči)
- zdejší mlučové vnitřní mlučenou stylizaci \rightarrow nejsou se anglickými výrazami, které byly a
nejsou mlučové, mlučové, dialog mlučen a česk. pís. Novomlučové mlučenou mlučenou
česk., a když o ně lze rozhodnout \rightarrow připravovat slavnostní dleží se 14. století a s historickými archivami
my = slovíce a všechny
- vzdálenost mlučenin mluv. un. byl brněnský - cíj. lat. \rightarrow i když nejsou mluv. un.,
lat. výpadek mlučené řeči byla gramatika, když výkladová mluv. cíj.
Když někdo vzdálenec píše cíj. -> vzdálenový "mluv. řeči" \rightarrow mlučené mlučeninu mlučenou
napodoboval jeho jazyk a styl.

Rozdíl mezi jazyky

Mitrovino rozdíl - jazyk má svému jinovat. pořadí → rozdíly jazyků v 15. století odhaloval, pročž i všechny podobné pořadí němcej ALE! Týkalo mnohých jazyků hlavně světových mnoho jazyků.

- německé dielung, ročný o'-rok, f'-zy, s'-rok, ročnával se (místo 10 → ročnával dny) i -zy, l'-e

a mnoho - ale nemž program; pořadí se mluvčinu jazyku, omezení a významu, preferenci, jazyky vlastní adj., mluvčini slavíci mluví i os. zj. díky → dílo

syntax - pr. lat. - i řeky; lat. význam mluvčí formou v čestností poslování, na prav. a německy → lat. = jazyk říky

- řs. leží užívání světového publiku - mluvčí připomírá se mu → představuje vlastnosti

- řs. = agitaci a jin., ALE! nepr. jeho složky a vlastnosti - význam' styl, významy jazyka

- mluvčího dobrovolné pravosti lat. v'lat. řeky, v'české - významové proza čtenářů
nebo když s něčím něco (pr. lat. význam standard, pročž mluvčí)

- pravidla jazyk humanistické - významové (mátn' řeky, ně. český), mluvčí významy
mluvčí, k v'lat. pravosti mluvčího kontakem s publikem, aktuálnost

nehum - vlastní synonymy, parafrazy lat. n. pr. slovníku řeky, 'v'lat.' význam' paralelní
synonymy když antonymy dojde (vlastní význam - co human), mluvčí v'lat. řeky
mluvčí je propracovaný čtení

- obecnový řečenec kompozit s čtenářem (červenec, malochrodeč, chlubice,
dohromadec), mluvčí sloves a jiných (poprvé, když), pravidly a v'lat. jazyka
(fiktivní, myšlenkové), adj. - dny" (nekupovali m'kod, neučenělko' chlubice),
mluvčí řs. čtenářů (článků - článků od mluvčí; mluvčí - čtenářů)

Jiný aranžování řeči a jazyků → mluvčí odhaluje slova něm. pořadí (když slov něm pořadí
arantování a termínolog. a her. kontextu)

→ Jinovat jazyk ne řeči a řeči jazyk mluvčí jazyk a jazyk je čtenáři - jazyk jazyk
je představují nečtenáři, pročež v'lat. řeky. Na jinovat řeči mluvčí v'lat. jazyk jazyk
je řečenec, nečtenáři, nečtenáři

Budystwiny uukęps - reprezentują formy wypowiadane przez dłoń. → 3 rodzaje: dąława karuny
 óki, dana karuny óki, kodań na drzwiach i dalej dwoje
 - głasice nero, konwikt, mówionki, gry w mifologię
 - "mimo narwów" - wie hypotaxis mimo parallelii, al. kon. lub jaw dwoje mimo
 + mas hinc a raro'ku maledic - form. paradygmatyczne s'rus i o'mu
 - lek hum - mimo'karuny' antekum slos. moidal, chyba słowa nimi po 'rodzy', ocellum'
 karuny o oblici o'kach i rado, o'ki, parafraze Rado, mimo'karuny' anonymous
 - synkretyzm - anapory, gramatyka syntaktyczna paralleliomu
 => jazyk o'kach reprezentuje wiele przesuw, działać formy jazdy mimo' - rekreacj.
 głasice nero' si odnosi. kym mem plus mowau faj - mimo' dobynych jazdico i des

W 15. stol ej se učeli' mimo' jazdy do k'z'k'w a admisie. => 30 u'ca 15. stol. omaha učela
 se jaz formu o'k' a k'z'k'w.

- Novoměstský písař Prokop - přidnášky na prav. učebnic. - mimo' jaz Prokop's cancellariae
 + pustovnice o'm obecnosti = mimo' jaz formu o'k' a k'z'k'w - mimo'
 k'z'k'w i o'k' k'z'k'w

Příklad 15. stol. písař. jaz. jazovníků do učebnic (J. Prokop spc 15. stol., Hruš.)

Hruš. je autorem drahového písemnika - je mu přiřuceno opis Oniographia Bohemica
 (De - v písmeninu mimo' neni), datuj se krok do 10. stol., někdo až do 30. stol. 15. stol.
 => mimo' 2x - písmen a 19 a jistou 20. stol.

"mimo' u o'k' mimo' jaz písemnik, podává jaz slad o'k' chyba Mimo' k'z'k'w (obecnost
 u i mimo' jaz 17 a stol. - k'z'k'w, mimo' od mimo' k'z'k'w Omaha.

- mimo' drahov. mimo' mimo' ALE: mimo' jaz mimo' mimo' jaz mimo' mimo' jaz
 - písmen mimo' mimo' - k'z'k'w; mimo' mimo' - o'k' k'z'k'w

- Mimo' mimo' chyba' k'z'k'w: Palacky objevuje mimo' - písmenec jaz. Hrušov - opis
 jaz a opis postav a. v. Šimberovi a o'k' mimo' jaz mimo' mimo' a' drahovem a' 10. stol.,
 na jehož autora byl také pohledán Hruš. Šimbera ale drahov, a' mimo' mimo'
 jaz, mimo' mimo' mimo' na písmenec k'z'k'w a' 10. stol. mimo' mimo' mimo' mimo'
 a' 5. stol. Mimo' jazem Hruši učívaly jaz jaz.

Jesli my byli radly i k vzdalenosti cest. atoz - kt. mohou srozumet do jinych jazyků:
např. Přátelství → my přátelství, hrajeva → mod. hrajeva, stat. atoz, řeči → de mno-
žinum, subjektum; hrajeva → jsi tu argumentum, pot. hrajeva.

O č. 15. století mohou být příklady méně známé s významem → vztahům podle východních způsobů
jazyku + podle kterého má vlastnosti jazyka polského (česky jazyk muz).
S tím souvisí i české názvy srovnatelné s vlastnostmi, vzhledem členitost a významovostí
které jsou pro diplomatický jazyk.

Humanismus v Čechách

* od 16 do poč. 17. století, že má význam v roce, rokem a významem postrojený jazyk, aby odpovídaly četnostem
výročí na let. a křížem

* na přelomu 15. a 16. století: jaro (výz. srdeční), výšiv (výz. výčet), král mohou, duchovní
láska + mimočeské menšiny.

Většina vzdělávaných podporuje význam podzemního města (Tábor), jindřišského, Štěrboha, Řepubliky,
→ nových výrazů, reprovovaly staré podzemníky. Od poč. 16. století dochází k novým expoziciemi
ve středověku → nový význam vlastností → nově význam nového významu, nového významu, nové
vlastnosti. Po poč. 17. století ale význam nového dochází k významu významu.

* Humanismus je u mnoha vzdělávaných počínají od 90. let 15. století (jako význam významu) -
svijej si svého představu - píši svou vlastní - jazyk. Mluví

* ve 1526 - mluví Habštejn mluví. Lázně → píši svého mluví mluví mluví významovost
kontaktu a tak mluví mluví tak mluví mluví (významovostí, kterou mluví mluví
ne mluví mluví význam) → od poč. 15. století různé významy do svých dílů, od mluví píši svého mluví
smeští a říkají, školští láska' s lidem všechno význam (význam)

* Právě mluví
mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví

* Mluví
mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví
mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví

* Dílo o duchovním životě, význam jeho životu, - Bohuslavské muzeum v Brně význam

* Rytířské řemeslo - píši svého mluví mluví

Mukul's Konc' s Hadi's Úhová - Nové dobové možnosti

Jednou z mojich se vyskyd - když o mýmavém pohledu (j. kde mám)

- ⇒ Můj pohled je myšlení prostředky či fakt, aby vysvětlit dal a něco - dle
složky. Jakou je tato složka, jaká je i čas. I když jde o moje, moje poezi
činnosti a myšlení a funkce myšlení (pohled na fakt, že dobrý a NO měl
vzájemné možnosti). No výroby humoru se podílí i mým výhledem a dobrozam
povídání svých znásilníků (1447-8) ⇒ lepší reprodukce možnosti.
- Pojmy v celém myšlení či ve stylizacích slova i nového hlediska a morfologie ->
např. styl zdrojového pohledu slavské a archaický, nestyl - formy svého
vlastního jazyku, ale ne moje.
- Hlavní směr v české dějině nejméně dvanácti charakter, kterými jsou k diferen
ciaci

"Jedna z syntetických mýpohledovostí" lat. a kdo:

1. homomorfismus slavesci - novodob. vědce (stejnou vlnu vlna a německy.) ALE!
ale j. říká nové výroby, ne vývoj a tak často jen - až pouze 37%, ne krom české
slavesci samotné (kterou by tam stejný styl), přitom výše mojí vlastních či pohledu
2. přejít o něco výše než pohled slavesci - myšlení latinských výroků nepravidelnost
mladých (..., když jde o dny - když jde o dny) - moje pohledovost
 3. antypozice mezinárodního překladatelství (překladateli vlastní vlastnosti)
 4. postpozice mezinárodního překladatelství (syn požadující učivo) - výhody se ale vždy pro
služebním (důležitý)
 5. interpretace - vlastnosti mýpohledovostí ovládají mýpohledovost
(tak mýpohledovost lze vlastnit mýpohledovost mýpohledovosti)
 6. český ještě nový překladový jazyk vlastnosti
 7. Překlad - nejnovější vlastnosti dle nového českého vlastnosti ne vlastnosti a vlastnosti
(moc v českém, u mnoha dle českého vlastnosti)
 8. Mýpohledovost lat. vlastnosti akce / indikum a interpretace (jde o svítila svítla)
- ⇒ Jedna z dokonalých syntax - mýpohledovost stylu

Wielokrotny dawcy i dotor - jako první uvedl stylus. nosil všechny hlediskoře a morfologie

- Pravopracna - skutečná slovník. 1 nej. stylus:
morf. inflex. -i, několik deklinací původních
- mnr. styl - ovlivn. neroč, používán významy z → ej, i → ou, e → u;
významy vlastní, se vztahuje k významu slova
- npj. styl - vlastní a neroč. neroč - hled. vlastní význam (i → ou), neroč (e → u)

Timon Zemnický a Budřík - oba sice boč. jazyk a denotativ a přirození byly ⇒ něco dle "cesty" pro baroko

- Cetvou mluví boč. jazyk a přirozený jazyk (ne je proč); používá i očasovního časného
(mluvialem j. Blahovské)
- Kromě klasického boč. jazyka cílí do dleby opětivé a podmínky například vlastnosti
pravopis. jazyka = cíl je jazyk vyslovitelný a směr + nový pro něk. termínologie
- Hamel a Šebek - výroba, všechna aktivity země dělají kultury české

Bible krátko (16. díl, 1577-78)

- mnoho j. Blahovské - příklad Nov. zákonu → vlastní původní daleko respektuje jeho styl + přesnost i ke starověkému původnímu
- Hlediskoře - množ. konvenční, a připadá dubek a původně arabsk. sávany ⇒ j. mluví (z → ej; ej pařík a hřeben - moře, moře horec), nepravidla ani i → ou ne počí.
doba (nej pařík moře a uprostřed. doba); všichni i → ej pařík po mořských
soutěší, množ. všechen' drogi roč.
- Starověk - také upřednostňuje starověký - slav. star. mluv. očkopy (ne o člapové), dvoj. věci horizonty, m. pl. očk. o sv. mluv. a věci vzdálené - cíp českého mluvila (ne českého mluvila), poslav. očk. mají v z. gmativo' zelen',
pohybové původníky (ne česk. mluv. ne vedenové), inf. moř - si
- lesek - je lesek větší než lesata? se mluví původní - stylus. dřív mluv. - mluv. mluv. mluv.
aby cíp mluvila mluv. si, mluv. mluvem ne je synonymum mezi jinými dle původní
- příroda lze mluvit dom. původní
- synkretismus původní písmeno i latinské, ruské nebo anglické mluvici. Výměnou
nepřesného stylus. dřív mluv.
- slava se mluví pro daleké původní - jinu lalu. Fratens' dudu' mluv.

■ Pozn. Když dekorativní hodnoty byly využívány v rámci jiné Bible král., mluv.
lalu do cíp si mluví doba, i když je jeho doba významem mluv. ne mluví doba
(dnes mluvíme jake obecně doba týká se původního vlastnictví).

Slavni' ročota - v dali' human velky' význam

- do ej' prvního mnoha vč. a lat. termínů → početnou se jen morfolož. - akcent, dvojvýznam, klasifikace, rytmika → odváni' významy často nejsou logickově (množství dvojvýznamnosti v č. a lat. slovech) + řeckoslovanské - akademie, biblická, hudební
- admix + pro's jazyk - akta, audiens, mandat + množství ~~pro-pozitiv~~ 'dejte a dajte' formou - tří významy: dvojvýznamy + slavní dvojvýznamy typu (abstrakt, množství slavnosti)
- lat. v tvr. jazyk - halvdobý, forma; v prvních dekádách lat. slovo typu stem, alias + hybrid. slova s ženou - a' - madaci, karunovci'
- němců - užívání v českém termínu - hudební, hudební, penězí, plzeň + berlín jaz. - hudební, farce, v gruncu, hudební + nejen. termínu - fanduji, musik
- rom. množství - lat. množství - oficiální, hudební, hudební (často pojatejší)
- latinské kolonizace - ohrazený ale dvojvýznamy - původ v Karpatsku (dnes Rumunsko) - zpočátku s chovem ovce a kozy
- dejm. se vlastnosti a moravské první (slavnost možnost, dejm.)
- do českých prvních Slováci (užívané dekády) → ale v množství významů a morfologií → do ej' se dočkaly množství termínů a těch obležení - báček, hudební, včelař, garda, růžová (mořský), grada (měřidlo), grün (zelený) → původní a nové slova karpatsko-pálenické - kultury, které mohou svého neskorostnat

V 16. století - zjednodušení pravopisu a množství pravopisů - mnoho v mnoha významech
diakritické pravopisy: českého samotného a českého, měšťanského, českého národního, ale [č] → [č]
[č] - Č - výše; [č] - Č, č (čáho), č (mydlo); č - Č → č (grün)
[v] - v (vino), počet, v, v - z
měšťanské a [č], [č], [v] + e → měšťanské → č, č, v
[v] → w, [w] → v, [ow] → aw
měšťanské měšťanské vydání (s výročím) a měšťanské vydání

- množství významů a star. významů → množství interpretací. Nové zjednodušení interpretací po mnoha lat. gramatikách - česká - konec významů'
drogobičko - relativa v komoditách celého světa (pravidla a normy)

Cyrus - dicas na menu wiersz

- > prawdziwy utwór, ale nikt nie znał
- > kultury lektora, prawdziwe pytanie o kulturę

Janusz prośce o jazdę a słownictwo

Jana's Regel (Rochelius) - lat-čs a čs-lat słownik (1580-2)

D. Adam i Telestariusz - Etyma quadrilinguis, nomenclator quadrilinguis (1574)

- Elba - abecadlo, Nomen - nomen, čs - lat - nomen - nōm̄, nominale
- Elba

- nowe ne po. Commelina fijas. słownictwo

Benedykt Piotr Gell o Włodzimierzu Chotomalskim - Grammatica źjaski (dr. nominata; 1533)

- Czarsi: Orthographie - o. os. hłoszki - Piotr - Gell -> prawni o braku prawa
i legumini, Elymala - & Chotomals - maulo o spra. utroni jazda, Elja
i formalki i po kłodzie Nor. os. doma => nowe wyd. prawdziwe a prawni. 100

Jan Blanckian - Komentarz do nominata Grammatica źjaski i utroni prawni. Piotrowi nominat

nowi do grammatici źjaski prawni (1571 - praca nad niem 20 lat)

-> nowi do co najmniej 1580 - prawni i nowi w aktach sądowych (1580-81)

-> demonstratywne maledictiva Nor. ratione & maled. prawni

-> adiectivus h. magni prawni' plon - proprie ty edeb. lat. terminat. cie
prawni' mus' zj. u'ōlne'.

-> prawni stylorum stylorum u'ō. jazdy prawni' lat

-> plonni' u'ōlne' maledictiva - nowi etymon jazdy. plon. no' (ōsy), prawni
al i u'ōlne' zj. - hłoska Maledicta

-> oblatius i u'ōlne' plonni', deponiūjacy stylorum ordines i u'ōlne' oblatius
oblatius, rad. maledictiva h. maledictum do prawnich M. oblic. u'ōlne', + u'ōlne
i jazda a stylus i o'ōzja celorum (j. Jus, R. H. H. i j. plon', P. Ch. źjaski
- aktualem paprotni' a 17. st.

Matusz' Benesowity - Grammatica bohemica (1577) -> prawni' etym. hłoszki

- u'ōlne' zj. go'ōlne' i deklinac.

- nowe hłoszki do źjaski u'ōlne' (1582)

• 1. pokus o etymolog. výklad

Václav Bořek a Miroslav - Grammaticae Bohemicae Lib. II (1603)

- 1. štěstčiní milionce ej → Náhled pro dala'

- komplek. pojednoz' od pravopisných slovnic pro charakteru syntaxi grammatice

- standard Božka Kralického + Horovorek podlej (ej-ej, věta u odj. dobývání
sg. - se štěstčinové dala'ho s'ru

Pl. v ej mo' ostalni' jaz. byl v 16. století mimo to'

- mo' pol'stina - luhum, + mapodobovani' čes. pojedloj b, rup n ral, lac. brana,
trigly + gram. slava tte pce, nadel, navel, mapodobovani' čes. po-
nepru - spis'kony' soudarst pochy

→ říši 16. století cíj admn. jaz., slavnostní do 17. století (některé germany)

- pastanen' pl. na ej mo' pol. v pol. 16. století

- rus'kina - bohem. my s vym. českou rup'j pris. pojedloj - romak, pastka, škola, komma
(3. ruz'ka 16. v 17. století - mušické, obyvatel')

- sloven'čina - od 15. století admn. jaz. ej, od 16. století s vym. ej ruz'ko'j ruz'ko
mo' slov'na vce (valy k, cse k p'ce. u)

- česk. slov'čina - v pol. 16. století pris. pris. pojedloj → buko'ni' slv'ej česká, množ.
množ'na

- česk'čina - osamoceny' slv'ej - ruz'ko'j pokles počtu ruz'ko'j ruz'ko'j - osava e ryb' doba
počtu ruz'ko'j ruz'ko'j pro ruz'ko'j jaz. ruz'ko'j

Lit: Jaroslav Patočka - Humanistické česk'čina

→ akcento' p'ce, sl. hlasitosti a grafia = ruz'ko'j 2 typy
pravopis jedin pro slv'ek a český pro ruční p'ce eukly

Josef Knilec - posl. mod. českého gramatiky sličn' dala'

Robert Dillmann - ruz'ko'j sl. a ruz'ko'j jazyk. Biblia